

Udskriftsdato: 14. december 2025

2008/1 SF.L L 209 (Gældende)

Skriftlig fremsættelse (28. april 2009) - L 209

Ministerium: Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og
Integration

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech)::

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven og retsafgiftsloven (Behandling af sager om administrativ udvisning af udlændinge, der må anses for en fare for statens sikkerhed, m.v.)

(Lovforslag nr. L 209).

Lovforslaget, som jeg fremsætter i dag, gennemfører ændringer af udlændingeloven og retsafgiftsloven som følge af betænkning nr. 1505 om administrativ udvisning af udlændinge, der må anses for en fare for statens sikkerhed.

Forebyggelse af terrorisme og beskyttelse af statens og borgernes sikkerhed er en af vor tids største sikkerhedspolitiske udfordringer.

Regeringen vil gøre sit yderste for at skabe sikkerhed og tryghed for den enkelte borger i Danmark.

Sager om administrativ udvisning af udlændinge, der må anses for en fare for statens sikkerhed, skal gennemføres på en effektiv måde samtidig med, at indsatsen tilrettelægges fuldt retssikkerhedsmæssigt forsvarligt og under iagttagelse af Danmarks internationale forpligtigelser.

Regeringen nedsatte sammen med Dansk Folkeparti, Socialdemokraterne, Ny Alliance og Pia Christmas-Møller (UFG) i juni 2008 Arbejdsgruppen vedrørende administrativ udvisning af udlændinge, der må anses for en fare for statens sikkerhed. Arbejdsgruppens betænkning nr. 1505 blev den 11. marts 2009 sendt til Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik (Folketingsåret 2008/2009, alm. del – bilag 99).

Arbejdsgruppens forslag og anbefalinger danner grundlag for indholdet af dette lovforslag.

Lovforslaget indeholder en ny model for behandling og domstolsprøvelse af sagerne om administrativ udvisning af udlændinge, der må anses for en fare for statens sikkerhed.

Den foreslåede model indebærer, at justitsministeren på baggrund af en indstilling fra PET foretager en vurdering af, om en udlænding må anses for en fare for statens sikkerhed, og at Integrationsministeriet herefter træffer afgørelse om udvisning af udlændingen på baggrund af justitsministerens farevurdering. Endvidere indebærer den foreslåede model en særlig adgang til domstolsprøvelse af farevurderingen og afgørelsen om udvisning, hvor bevismaterialet opdeles i lukket og åbent materiale, og hvor der bliver mulighed for i lukkede retsmøder at fremlægge det fortrolige materiale, der ligger til grund for justitsministerens farevurdering, og hvor udlændingens interesser varetages af en særlig advokat.

Det er en forudsætning, at udlændingen har adgang til tilstrækkelige oplysninger om beskyldningerne imod den pågældende, således at den pågældende er i stand til at give effektive instruktioner til den særlige advokat.

Den foreslåede model indebærer desuden, at kompetencen i disse sager flyttes fra asylmyndighederne til domstolene, for så vidt angår afgørelsen af de asylretlige spørgsmål i relation til muligheden for udsendelse.

Det bestående system har efter min opfattelse ikke virket efter hensigten, fordi fortrolighed om PET's arbejde ikke har været muligt. Det har betydet, at retsafgørelser er gået myndighederne imod, fordi man ikke har kunnet fremlægge tilstrækkelige oplysninger. Det vil i fremtiden blive muligt for Politiets Efterretningstjeneste (PET) i retten at fremlægge de oplysninger, der kan bevise, at en udlænding må anses for fare for statens sikkerhed, uden at PET's arbejdsmetoder og kilder kompromitteres.

Med den nye model sikres det, at de nødvendige oplysninger kan fremlægges for domstolene i fortrolighed. Det betyder, at der på en gang kan træffes de nødvendige afgørelser, samtidig med at de personer, det drejer sig om, får en større retssikkerhed ved en lettere adgang til domstolsprøvelse.

Den administrative udvisning kan endvidere i det nye system hurtigt afprøves ved domstolene.

Lovforslaget indeholder derudover forslag om en ny model for frihedsberøvelse af udlændinge, der må anses for en fare for statens sikkerhed. Denne nye model indebærer en ny bestemmelse om frihedsberøvelse, hvor det ikke er et krav, at foranstaltninger som nævnt i udlændingelovens § 34 ikke er

tilstrækkelige. Der skal dog som hidtil foretages en proportionalitetsvurdering ved beslutningen om iværksættelse og opretholdelse af en frihedsberøvelse.

Endvidere foreslås det, at de nye regler om domstolsprøvelse også kommer til at gælde for rettens prøvelse af en frihedsberøvelse efter udlændingeloven af en udlænding med henblik på udvisning som følge af, at den pågældende må anses for en fare for statens sikkerhed.

Regeringen finder det hensigtsmæssigt, at kontrollen af frihedsberøvelsens lovlighed indebærer en vis prøvelse af det faktuelle grundlag for afgørelsen om, at udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed.

Når en udlænding udvises af Danmark, fordi den pågældende må anses for en fare for statens sikkerhed, er det efter regeringens opfattelse helt afgørende, at den pågældende faktisk også udsendes af landet.

Derfor indeholder lovforslaget en model for anvendelse af såkaldte diplomatiske forsikringer.

Regeringen finder, at en diplomatisk forsikring, hvor den stat, som den pågældende person udvises til, udtrykkeligt forpligter sig overfor udsenderstaten til at sikre, at den udsendte ikke behandles i strid med forbuddet mod tortur, kan være et relevant redskab, særligt når det handler om udlændinge, der må anses for en fare for statens sikkerhed.

Regeringen lægger i den forbindelse vægt på, at statens interesse i at udsende den pågældende i disse sager er særligt stærk og legitim.

Hvis det af hensyn til overholdelsen af Danmarks internationale forpligtigelser ikke er muligt tvangsmæssigt at udsende en udlænding, der er udvist, fordi den pågældende udlænding må anses for en fare for statens sikkerhed, er denne person på såkaldt tålt ophold her i landet.

I den forbindelse foreslår regeringen i lovforslaget, at det skal være muligt at anvende elektroniske fodlænker (en elektronisk sender) i en periode på 1 måned som en foranstaltning til at styrke kontrollen med, om en udlænding på tålt ophold rent faktisk overholder et påbud om at tage ophold i Center Sandholm.

Det er en forudsætning for anvendelsen, at udlændingen gentagne gange er dømt for overtrædelse af et meddelt opholdspåbud.